

**Aydin
Medetooglu**

Bizim yazar

Manna dövlətinin də öz ərazisine qatan Midiya dövləti artıq e.e. VIII əsrin 7-ci illərində bu ərazidə ilk böyük imperatorluq oldu. Ərazidəki əsas tayfalar olan Maqları, Busları, Budiləri, Arizantları, Struxları birləşdirərək Midiya dövlətini yaradan Deyakan Ekbatanı (indiki Həmədanı) dövlətin paytaxtı etmiş, daha sonra Midiya hökməndəri Kiaksar Babilistən hökməndəri ilə ittifaq girişərək Assur imperiyasına son qoymuş, Urartuları məğlub edərək Midiyənin tərkibinə daxil etmişdi. Az bir zaman içərisində Midiya hökməndərlər farsları, assurları, babilləri, skif çarlığının məğlub edərək Aralıq dənizindən Xəzər dənizindək böyük bir ərazini öz hakimiyyətləri altında birləşdirdilər (Bax: Elçibəy, Azərbaycandan başlayan tarix, Bakı 2003, səh. 26). Beləliklə, Midiya Türk dövləti Ön Asyanın ən qüdrətli dövlətinə çevrilir.

Kiaksarın ölümündən sonra hakimiyyətə gələn oğlu Astiaqın dövründə Midiya dövləti da-ha da möhkəmlənmiş, lakin sonda Harpağın və ordu başçısı II Kirin xəyanəti nəticəsində saray çevrilişi olur. Dövlətin Türk hökməndəri fars əsilli II Kir əvəz edir. Fars əsilli II Kir Midiyada öz hakimiyyətini qanunilaşdırırmak üçün Türk əsilli Astiaqın qızı Amitidanın ərinin edam etdirərək onunla zorla evlənir və bununla da «Tarixdə ilk dəfə olaraq Türk dövlətinin başına parşaların nümayəndəsi keçdi. II Kir Midiya imperiyasının hökməndəri oldu. Quzey Azərbaycanda Massaget Türklerinin başçısı qadın hökməndəri Tomrisə məğlub olduqdan sonra Midiyalılar hakimiyyəti yenidən əla keçirmək üçün çalışalar da buna nail ola bilməmişlər.

Cünki hakimiyyətin parşaların elindən çıxacağının gören I Dara II Kirin oğlu Bardiyə sui-qəsd düzəldib onu öldürdü... və II Kirin qızı Atossa ilə zorla evlənir və «qanuni varis» olur. Məhz parşaların tarix səhnəsinə çıxmazı I Daranın (e.e. 522-486) adı ilə bağlıdır. O, Midiya Imperiyasını yenidən bərpa edərək Əhəmənilər dövlətinin əsasını qoymuş. Paytaxtı Ekbatandan (Həmədanından) Parsaya köçürüdü, dövləti faslaştırdı. Midiya Türk mədəniyyətinə sahib çıxaraq onların yaratdığı bütün maddi və mənəvi dəyərləri, o cümlədən də qədim dövrün en böyük bəşəri Türk abidəsi olan «Avesta»ni deyişdirək parlaştırdı. Həhayət e.e. 330-cu ildə Makedoniyalı İskəndər parşaların hakim olduğu təqribən 200 illik hakimiyyətə son qoymuş. Parşalar Makedoniyalı İskəndərin bu zərbəsindən 500 il özlərinə gələ bilmedilər. Beləliklə e.e. IV əsrə Midiya Imperiyası iki hissəyə - Böyük Midiya və Atropatena adı almış Kiçik Midiyaya parçalanır. Makedoniyalı İskəndərin ölümündən sonra Azərbaycanın

cənubunda yerli dövlətçilik ənənələri bərpa olunaraq Azərbaycan Atropatena dövləti yarandı.

Atropatena dövləti e.e. IV əsrin 20-ci illərindən bizim eranın III əsrinədək bölgənin həyatında mühüm rol oynamış dövlətlərdən biri olmuş, Azərbaycanın

şir Papakana məğlub olması ilə Sasani İmperiyasının tərkibinə canişinlik kimi daxil edilir. *Azərbaycanın quzeyində olan Albaniya dövləti isə 510-cu ilə qədər bu və ya digər dərəcədə öz mövcudluğunu qoruyub saxlaya bilmış, hətta müəyyən dövrlərdə müstəqil dövlət kimi fəaliyyətini davam etdirmişdir. Alban hökməndəri III Vəqaqanın (493-510) ölümündən sonra Albaniya Mərzbanlarının hak-*

təxəssislərinin fikrinə görə, «Avesta»nın vətonu Midiyadır. Zərdüşt isə Urmiyali Azərbaycan Türkündür. Onlar «Avesta»ni Azərbaycan ədəbiyyatının nümunəsi hesab edir, «Qatlar»ın Azərbaycan, Həmədan və İsfahan bölgəsində qələmə alındığını qəbul və etiraf edirlər. (Bax: Makovelski A.O. Avesta, Bakı 1960, səh. 63; Məlikova M., Bayramov E., Azərbaycanın siyasi-hüquqi nəzəriyyələr ta-

A.M. Bax: Öcerki po istorii Azerbaydjanskoy filosofii, Bakı 1960, səh. 19; Məlikova M., Bayramov E., göstərilən əsər, səh. 18; Əbülfəz Elçibəy, Bütöv Azərbaycan yolunda, səh. 104).

Tədqiqatçılar göstərilər ki: «İsa Peyğəmbər Xristianlığın əsas prinsiplərini «Zərdüşt təlimində götürmiş», Zərdüşt Peyğəmbərin Təktanrı dinini inkişaf etdirərək, böyük bir dünya dini - Xristianlığı

Tarixdən bu günə - Azərbaycan türkləri

(başlanğıçı ötən sayımızda)

qədim dövlətçilik ənənələrinin bərpası və inkişafında, həmçinin Azərbaycanın etnik birliyinin təşəkkülə prosesində əvəzsiz rol oynamışdır. Dövlətin ərazisində əhalisi Zərdüşt dininə sitayış etmiş, Böyük Midiyadan fərqli olaraq, Makedoniyalıların nəzarəti altında olmamış, özünün ərazisi bütövüyünü, müstəqilliyini və etnik kimliyini qoruyub saxlamış, «Atropatin vərisləri olan Atropatilər öz dövlətlərinin siyasi və iqtisadi qüdrətini möhkəmləndirməyə və artırmağa çalışmışlar» (Bax: Azərbaycan tarixi, Bakı 1996, səh. 83).

Azərbaycanın quzeyində isə mütəxəssislər ilk quldar dövləti kimi Albani hökməndəri qəbul edirlər. Albani dövləti müstəqil dövlət kimi hələ Əhəmənilər dövründə mövcud idi. Bu dövlətin «Şimali hüdudları Dərbənddən yuxarıda Samur dağ silsiləsi ilə başlayıb. Böyük Qafqazın ətəkləri boyu lori çayının yuxarı axarınadək uzanırdı» (Bax: Azərbaycan tarixi, Bakı 1996, səh. 93). Yeni elmi araşdırımlar sübut etmişdir ki, «Alban» etnik adı qədim Türk sözü olan «Alp»la əlaqədardır. Mütəxəssislər Albanların «Ay İlahəsi»ne sitayış etmələrini qədim Türklerin «Ay Tanrısi»na uyğun hesab edir, dövlətin tərkibində olan Alban, Saka, Qarqar, Massaget və b. tayfları Türk mənşəli, Utı, Qırğız, Xinalıq, Buduq və b. tayfları isə Qafqazdilli hesab edirlər (Bax: Azərbaycan tarixi, Bakı 1996, səh. 99).

Alban dövlətinin paytaxtı Qəbələ ilə yanaşı Teleba, Çelda, Qaytara, Şamaxı və b. şəhərləri var idi. Dövlətdə xristianlığın yayılmasına qədər əsas din Bütərastlik olmuşdur. IV əsrin əvvəllərində Xristianlıq qəbul edilmiş, bəzi cənub bölgələrində Atəşpərəstlik diniñin də yayıldığı gürman edilir.

Beləliklə tarixi Azərbaycan erazisində e.e. III minilliyin yarısından bizim eranın III əsrinə qədər mövcud olmuş Aratta, Lullubum, Kutiym, Manna, Midiya, Atropatena və Alban adlı dövlətləri bu arazidə köklü etnos olan qədim Türkler idarə etmişlər. Deməli, bu arazidə yaranan maddi və mənəvi dəyərlərin böyük əksəriyyəti də qədim Azərbaycan Türklerinə məxsusdur. Bu dövr Azərbaycan Türkleri bəsər tarixinə Zərdüşt kimi Peyğəmbər, bəsər mədəniyyətinə «Avesta» kimi Müqəddəs kitab, bəsəriyyətin mənəvi dünyasına «Zərdüştlük» kimi din bəxş etmişdir.

Bizim eranın III əsrindən başlayaraq Azərbaycanda ilk feodalizmə xas iqtisadi münasibətlər yaranmağa başlayır. Azərbaycanın güneyində Adərbayqan dövləti 226-cı ildə Arsaki hökməndəri V Artabanın Sasani hökməndəri Ərde-

rixi, Ocerklər, Bakı 1984, səh.6). «Avesta» haqqındaki tədqiqatçıları ümumiləşdirən Baloğlan Şəfiyev göstərir ki: «Müəyyənənədirdik ki, «Avesta»nın yazılışı dil Şərq xalqlarının əcdadlarının danişdqılıqları Prototürkçə (Qədim Türkə)dir. Belə bir hipotez irəli sürdük ki, Yer üzündə ilk sivilizasiyanın başlangıcı: dil, din, kitab, əlifba, məktəb, felsefə və ictimai fikir mehz bu Kitabın (Avestanın - A.M.) mətni ilə bağlanır» (Bax: Baloğlan Şəfiyev, Zərdüşt, Avesta, Bakı 1996, səh.6). Beynelxalq Zərdüştşünaslıq da təsdiq edir ki, «Avesta» e.e.ll minillikdə Elam-Şumer mənşəli dildə yazılıb. Elam dilinin isə qədim Türk dili ilə bağlılığını bir çox mütəxəssislər, xüsusiələ Elam-

yaratmışdır. Zərdüştlüyün Musəviliyə də təsiri inkar edilməzdir» (Bax: Elçibəy, göstərilən əsər, səh. 104). «Avesta» ideyaları, Azərdüşt felsefəsi o qədər bəşəri olmuşdur ki, o, Şərq və Qərb dahişərə, hətta «bütün dirləri puç və əfsanə hesab edən» böyük Azərbaycan mütəfəkkiri Mirzə Fətəli Axundova belə öz təsirini göstəmiş, böyük dahi Hüseyn Cavid Zərdüştün dahiliyini belə xarakterizə etmişdir:

Zərdüştü düşün! Felsefəsi, fikri, dühası

Həp Atəşə tapdırmaq idi Zümrəy-nası.

Yalnız bunu dərk etdi o əlla-meyi-məşhur,

Türkleri ilk önce siyasi hakimiyyətlərinin, daha sonra isə dini hakimiyyətlərinin əldən çıxdığını görərək çare axtarmağa başladılar. Sasani pers zülmünə və Əreb xilafetine qarşı müxtəlif hərəkatlar baş qaldırmışdı ki, bunlardan da ən məşhurları böyük Türk düşünləri Mani, Məzdək və Babəkin adları ilə bağlıdır.

Bəlli dir ki, Azərbaycan Türkərinin fəlsəfi, ictimai-siyasi, dini

dünyagörüşündə, dövlət və dövlətçiliyində «Atəşpərəstlik» dini və onun müqəddəs kitabı «Avestanın» xüsusi yeri vardır. Son dövr tədqiqatçılarının böyük əksəriyyəti «Avesta»nın qədim Azərbaycan Türklerinin Müqəddəs kitabı, onun yaradıcısı Azərdüşt isə Azərbaycan Türklerinin Peyğəmbəri hesab edirlər (Bax: Məlikova M., Bayramov E., göstərilən əsər, səh.6).

Azərbaycan Türklerinə məxsus Zərdüştlük Aralıq dənizindən Çinədək yayılmış, Yunanistan və bütün Türk dövlətlərində Şərq dünyasını böyük fəlsəfə yoluna yöneltmiş, bütün Yunan fəlsəfəsinin ilkin qaynağı və əsası olmuş, Aniksiman, Aniksimen, Heraklit, Pifaqor, Demokrit, Platon, Sokrat, Aristotel, yeni Platonçular və b. kimi filosofların hamısı Zərdüştlük dənizindən ideya almış, dünyadan metafizik və fizik dərki Zərdüştlük dənizindən yaranmışdır. «Avesta» Alman filosofları Hegel və Nişə tərəfindən də öyrənilmiş və onlara da müəyyən təsir göstərmişdir (Seçmələr bizimdir -

şurası alım Yusif Yusifov elmi dəllərlə səbüt etmişlər.

Zərdüştün Midiyali və Peyğəmbər olmasına məşhur Azərbaycan alımları M. Məlikova və E. Bayramov da qəbul edirlər. Onların fikrincə, «Zərdüştlüyin baniyi Spitak Spitama (e.e.VI əsr) mənşəcə Midiyalı olub, Peyğəmbər Zərdüşt rolunda çıxış edirdi» (Bax: Məlikova M., Bayramov E., göstərilən əsər, səh.6).

Azərbaycan Türklerinə məxsus Zərdüştlük Aralıq dənizindən Çinədək yayılmış, Yunanistan və bütün Türk dövlətlərində Şərq dünyasını böyük fəlsəfə yoluna yöneltmiş, bütün Yunan fəlsəfəsinin ilkin qaynağı və əsası olmuş, Aniksiman, Aniksimen, Heraklit, Pifaqor, Demokrit, Platon, Sokrat, Aristotel, yeni Platonçular və b. kimi filosofların hamısı Zərdüştlük dənizindən ideya almış, dünyadan metafizik və fizik dərki Zərdüştlük dənizindən yaranmışdır. «Avesta» Alman filosofları Hegel və Nişə tərəfindən də öyrənilmiş və onlara da müəyyən təsir göstərmişdir (Seçmələr bizimdir -

Yalnız o Böyük Baş, bu böyük Kəşf ilə məşhur.

(Hüseyn Cavid, Əsərləri, III cild, Bakı 2005, səh. 13).

Tarixi faktlar göstərir ki, ilkin Türk «Avesta»sını pars Əhəmənilər yandırıb, yeni pars «Avesta»sı tərtib etmiş, bu pars «Avesta»nı da Makedoniyalı İskəndər yandırıdından sonra parşalar yeni bir pars «Zəndi-Avesta»yı yaratmış, ilkin monoteist din olan Zərdüştlüyə şəhərətənəsi dərəcədə xələd etmişdir. Hətta şahlarına Tanrı selahiyətləri vərəkən Tanrıının adını belə mənim-səyərək Ahuraməzdanı «Hörümüz» şəklində şahlarına ad vermişlər. Bu pars Hörümüz - (579-590) çüllüyü hakimiyyətləri altında olan bütün xalqları şahlarının «bəndəsi və qılı» elan edərək imperatorluğun bütün xalqlarını şaha Tanrı gözü ilə baxmağa, ona səcdə etməyə, onun verdiləyi bütün əmər və fərمانlara bir kələ kimi əməl etməyə məcbur etmişdilər.

ardı var